

EMK kutatóit a témát illető kísérletek létesítésével. Ezek eredményeit természetesen türelemmel ki kell várni.

A kutatások bizonyító ereje, a különböző kísérletek eredményei *hiányoznak sajnos a napjainkban újszerűnek birdetett módszereket illetően is*. Sok az olyan állítás, amelynek nincsen tudományos megalapozottsága. Ismételten hangsúlyozom, hogy támogatásra érdemes az a néhány üzemi kísérlet, amelyről tudunk. Ezek a téma jellegének megfelelően csak hosszabb idő múltán képesek a különböző feltevéseket, hipotéziseket igazolni vagy megcáfolni. Az erdészetben a kísérletek zöme hosszú lejárátú, azaz a faállomány létesítéstől a vágáskorig vagy az erdőfelújítás befejezéséig tart. Ez természetes a fák életkora, a „vágásérettség” akár évszázados ideje miatt is. Amikor elismeréssel méltatjuk a probléma megoldását szolgáló üzemi kísérleteket, nyomatékosan kell rámutatni arra is, hogy számos „ex cathedra” kijelentés mögött még nincsenek igazolt eredmények. Sokan vannak, akik a laikusok biztonságával nyilatkoznak. Félő, hogy ennek „rontott erdő” lesz a következménye.

Új módszerekkel, eljárásokkal foglalkozni kell. Ezeket a korszerű kísérletelrendezés és kiértékelés szabályai szerint kell végezni. Eredményeik kiterjesztésére akkor kerülhet sor, amikor igazolhatóan szignifikánsak a javasolt „újdonságok”.

A folyamatos erdőborítottság, az átmeneti „közbenső állapot” elérése és fenntartása

A „Cím”-ben jelzett alap gondolatot, a „folyamatos erdőborítás”-ra, a száraló erdő kialakítására való törekvést mindezek ellenére jelentőségének megfelelő mértékben indokolt támogatni! Véleményem szerint azonban a természetes felújítás igazolt, eredményt ígérő módjai jelenthetik a mai korban még ehhez a célra vezető utat. Az utóbbi fél évszázadban a fokozatos felújító vágások terjedtek el hazánkban, amikor az anyaaállomány az utolsó növedékfokozó gyérítést követően ismét közel 100%-os sűrűséget ér el, egyenletes megbontást kap és ezt követően az újulat meglepedésének a függvényében már csoportos (akár lék alakú is lehet) bontásokra kerül a sor mindaddig, amíg az egész terület fel nem újul. A felújítás fajtától függően 20-40 évig is eltarthat. Az anyaaállomány utolsó fáinak a kitermelése után újulat, fiatal erdő borítja a korábbi öreg faállomány helyét. Miért

nem nevezzük ezt (is) folyamatos erdőborításnak? Meggyőződésem, hogy az. Persze ezt nem csak én állítom, őseink számtalanszor hangsúlyozták, csak más kifejezéseket használtak.

Fogadjuk el tehát, hogy a 21. század kezdetén a természetes, magról való erdőfelújítás valóságos folyamatos erdőborításnak is megfelel. Türelemmel ki kell várni a jelenleg létesített kísérletek eredményeit és csak ezek ismeretében helyes tovább lépni. A kutatási eredmények bizonyító ereje kell abhoz, hogy ennek a továbbfejlesztésére, az újak kiterjesztésére sor kerüljön. Nem lehet senkinek célja a rontott erdők létesítése.

A jelenlegi helyzet szerint erdőgazdálkodóként számos helyen megkezdtek a témakörben a kísérleteket. Vannak már kezdeti eredmények, de a többségük vitatható. Ezt igazolta az a néhány terület, amelyet személyesen bejártam, ahol a lékeken belüli újulatban fő fajtát alig találtam. Egyes területek az invazív fajok (növények) eldorádójának szomorú bizonyítékaként szolgálnak. Az erőteljes faállomány-megbontások nyomán mintha a gyengébb faállományrészeket bagytlák volna helyenként „lábon”. Ez már etikai kérdés is.

Ezek után mit indokolt javasolni?

• Célszerű az Országos Erdő Tanács égisze alatt a VM Erdészeti Vadaszati és Halászati Főosztályának a keretében és felelősségével egy olyan testületet létrehozni, amely az „átállást” koordinálja és a meglévő vitás kérdésekben eligazítást ad.

• Össze kell állítani az eddig létesített kísérleti területek kataszterét és adatait, a jelen állapot és a várható további tennivalók meghatározásával együtt, amit a területi Erdészeti Igazgatóságok – tudomásom szerint – már megkezdtek.

• A meglévő kísérleti területeken ún. precíz parcellákat kell kitűzni (100 m²/p) és részletesen felvenni, a felvételt 3 évenként ismételni. Ezt a feladatot is az erdőrendező és az erdőfelügyelő véggezhetné, vagy a kutatóhelyek.

• A meglévő kísérleti területeken a felújítás folytatásával együtt el kell végezni a szükséges ápolásokat, indokolt esetben a mesterséges kiegészítéseket.

• Amikor a kísérleti területek katasztere elkészült, az MTA Erdészeti Bizottságának tagjai között fel kell osztani őket, hogy a helyszíni bejárást követően véleményezzék a jelen helyzetet és ha szükséges, javasolják a további tennivalókat.

Tanúsítási Rendszerek

Dr. Marosi György szakosztályelnök ismertette az ülés lefolyását, tájékoztatást adott arról, hogy szakosztályunk 2010. évben 4 szakmai rendezvényen vett részt: tisztújító szakosztályülésen, a pécsi vándorgyűlésen, a romániai tanulmányúton (június 18-28) és a Közönségkapcsolatok Szakosztály kihelyezett ülésén Zalában. Ezután értékelte a szakosztály tevékenységét.

Iványi Miklós szakosztálytitkár tájékoztatta a tagságot a Közönségkapcsolatok Szakosztály zalai ülésén adott hozzászólásáról, felhívása kedvező fogadtatásáról, és a résztvevők észrevételeiről az erdőtanúsításokkal kapcsolatban.

A továbbiakban a szakosztály elnöke felvázolta a 2011-ben várható helyzetet, majd vitát nyitott az ez évi feladatokról. A megbeszélés során Elek Miklós fel-

jánlotta, hogy a következő szakosztályülésen tájékoztatást adnak a Nyírerdő Zrt.-nél megtörtént FSC auditokról, amit célszerű lenne egybekötni FSC tanúsítással szintén rendelkező társgazdálkodónál tapasztalatcserével.

A szakosztály tagsága megbízta az elnököt, hogy vegye fel a kapcsolatot a somogyi, a mecseki és a zalai társgazdasággal az FSC tapasztalatcsere, a társzakosztályokat pedig közös kihelyezett ülés szervezése ügyében.

Végül a beérkezett indítványok egyeztetése és megbeszélése után a szakosztály tagjai döntöttek arról is, kit javasoljanak az OEE országos vezetőségének, a 2011. évi közgyűlésen átadandó emlékéremmel való kitüntetésre.

Iványi Miklós
szakosztálytitkár

Figyelem, e-mailcím-változás!

fotitkar@oe.hu • titkarsag@oe.hu
erdlap@oe.hu